

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 września 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił J. A. (1) prawa do przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu wskazano, że dokonano ponownego obliczenia emerytury w oparciu o dokumentację znajdującą się w aktach rentowych, jednak nadal najkorzystniejszy jest wskaźnik z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, w wysokości 128,99%. J. A. domagał się przeliczenia emerytury z przyjęciem dochodów w wysokości brutto za okres pracy w OSM w S..

Odwołanie od w/w decyzji złożył wnioskodawca, wnosząc o przyjęcie do wyliczenia emerytury za okres pracy w (...) Spółdzielni (...) w S., zarobków brutto, bowiem w jego ocenie przyjęte zostały zarobki netto z list płac.

(odwołanie – k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny

J. A. (1) urodził się (...).

W okresie od 1 marca 1980 do 11 lutego 1992 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) Spółdzielni (...) w S.. Od dnia 8 maja 2008 roku wnioskodawca nabył prawo do emerytury. Przy ustaleniu wysokości świadczenia organ rentowy brał pod uwagę karty wynagrodzeń za lata 1988 – 1992. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat z całego okresu ubezpieczenia, to jest 1971-1978, 1981-1991 i 1998 rok. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 128,99%.

W karcie wynagrodzeń za 1988 rok wskazane zostały zarobki za miesiące styczeń – marzec oraz sierpień – grudzień. Uwzględniono kwoty z pozycji 8,10,11,12,14,15,17,19,21,22 i 23. Nie przyjęto natomiast kwoty z pozycji 24, wskazanej w miesiącu grudniu -110.000 i (...), bowiem brak jest informacji, z jakiego tytułu została naliczona i wypłacona.

W karcie wynagrodzeń za 1989 rok wskazane zostały zarobki za miesiące styczeń – grudzień. Uwzględniono kwoty z pozycji 8,9,10,11,12,14,19,,20,21 i 23. Nie przyjęto natomiast kwoty (...) z pozycji 22 wykazanej za miesiąc październik, z uwagi na brak informacji, z jakiego tytułu została naliczona i wypłacona.

W karcie wynagrodzeń za 1990 rok wykazane zostały zarobki za miesiące styczeń – grudzień i ZUS przyjął wszystkie składniki. Nie dodano kwoty 147.400 zł, gdyż brak jest informacji, z jakiego tytułu została naliczona i wypłacona.

Dowód: dokumentacja osobowo – płacowa k 22 (oryginał) oraz kopie w aktach rentowych k 23-31

J. A. (1) odwołał się od decyzji ZUS z dnia 16 czerwca 2008 roku o przyznaniu i ustaleniu wysokości emerytury. Przedmiotem zarzutu wnioskodawcy były wówczas te same okoliczności, które podniósł obecnie, a mianowicie nieuwzględnienie przy wyliczeniu wysokości świadczenia kwot z poszczególnych list płac, które według niego stanowiły pobrany podatek.

W 2008 roku Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe, przesłuchał E. W., która w OSM w S. sporządzała karty płac, w tym te karty, które zakwestionował wnioskodawca. Świadek nie była jednak w stanie powiedzieć, czego dotyczyły zakwestionowane przez ZUS kwoty na poszczególnych kartach.

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 11 lutego 2009 roku, w sprawie IX U 1434/08, oddalił odwołanie.

Okoliczność bezsporna, ponadto akta sprawy IX U 1434/08.

Składając ponowny wniosek o przeliczenie emerytury, poprzedzający wydanie zaskarżonej decyzji, wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dokumentów oraz nie wskazał na jakiegokolwiek nowe okoliczności.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje

Odwołanie nie jest zasadne.

Stosownie do treści art. 15 ust. 1 i 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę, albo na wniosek ubezpieczonego, podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, prawo do świadczeń i ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności, istniejące przed wydaniem decyzji.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca wystąpił o ponowne przeliczenie emerytury, nie przedkładając żadnych nowych dokumentów. Żądał, tak jak w 2008 roku, aby doliczono mu określone kwoty, widniejące na jego kartach wynagrodzeń z okresu pracy w OSM w S.. W ocenie wnioskodawcy, kwoty te stanowią podatek pobrany od wynagrodzeń, zaś na kartach płac są podane kwoty netto.

W ocenie Sądu organ rentowy wydał prawidłową decyzję, bowiem faktycznie wnioskodawca nie przedłożył jakiegokolwiek nowego dowodu, który stanowiłby podstawę do przeliczenia emerytury.

Wydając wyrok w sprawie IX U 1434/08 Sąd Okręgowy przeanalizował dokładnie sporne karty wynagrodzeń, a nawet przesłuchał osobę, która je sporządziła. Nie wpłynęło to jednak na zmianę wysokości świadczenia, bowiem faktycznie nie wiadomo, z jakiego tytułu dopisano poszczególne kwoty na trzech kartach wynagrodzeń.

Podsumowując, należy uznać, że organ rentowy wydał prawidłową decyzję i dlatego Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Na marginesie Sąd wskazuje, że brak było podstaw do odrzucenia odwołania (taki wniosek pojawił się ze strony pełnomocnika ZUS na rozprawie), bowiem dotyczyło ono aktualnie wydanej decyzji, z 10 września 2018 roku i nie zachodziła powaga rzeczy osądzonej.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć wnioskodawcy.